

อ ำ นั ส ง ส์

บุ ช ำ ตั ว ย ด อ ก ตี ห มั

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงข้ามพ้นด้วยพระองค์เองแล้ว
จักทรงยังสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้น ทรงثمانตนเองแล้ว จักทรง
ثمانสรรพสัตว์ ทรงเบาพระทัยเองแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์
ให้เบาใจ ทรงสงบเองแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้สงบ
ทรงพ้นเองแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้พ้น ทรงดับทุกข์เองแล้ว
จักทรงยังสรรพสัตว์ให้ดับทุกข์

อานิสงส์บูชาด้วยดอกดีหมี

๔๓

พระอริยเจ้าทั้งหลาย ล้วนเป็นผู้ที่ได้สั่งสมอุปนิสัยที่ดีงาม มาทุกภพทุกชาติ ได้สั่งสมบุญมาทุกรูปแบบ เพื่อเป็นพลปัจจัย ในการบรรลุธรรมเพื่อกำจัดอาสวกิเลสให้หมดสิ้นไป เพื่อเปลื้องตน ให้พ้นจากกองทุกข์ การที่จะเปลื้องตนให้ออกจากทุกข์ได้นั้น เบื้องต้นเราก็ต้องเดินตามรอยพระอริยเจ้า หมั่นสั่งสมบุญ ทุกอย่าง และบุญนั้นก็จักลั่นธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของเรา ให้สะอาดบริสุทธิ์ เมื่อบริสุทธิ์เต็มที่แล้ว จึงจะสามารถกำจัด กิเลสอาสวะเหมือนอย่างพระอริยเจ้าทั้งหลายได้

มีวาระแห่งภาชิตที่ปรากฏอยู่ใน ตีมिरูปุพยิเยราปทาน ความว่า

“พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงข้ามพ้นด้วยพระองค์เองแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้น ทรงทราบตนเองแล้ว จักทรงทราบสรพสัตว์ ทรงเบาพระทัยเองแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้เบาใจ ทรงสงบเองแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้สงบ ทรงพ้นเองแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้พ้น ทรงดับทุกข์เองแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้ดับทุกข์”

พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่ พึ่งของสรรพสัตว์ทั้งหลาย เมื่อมีทุกข์ให้เราะลึกนึกถึงท่าน ก็จักพึ่งท่านได้ เพราะพระองค์ทรงหมดกิเลสแล้ว อีกทั้งทรงยัง

อ่านสังฆชาดด้วยดอกดีหมี่

๔๘

ผู้อื่นให้ล่วงพ้นจากทุกข์ตามไปด้วย เต็มเปี่ยมด้วยพระปัญญา-
วิคุณ พระบริสุทธิคุณ และพระมหากรุณาธิคุณ แม้ว่าในภพชาติ
ที่ได้บังเกิดไปพบพระพุทธองค์ จะยังไม่สามารถบรรลุธรรมใน
ชาตินั้น พระองค์ก็ทรงเป็นเพื่อนาบุญอย่างดีเยี่ยม ให้นักสร้าง
บารมีทั้งหลายได้ตัดดวงบุญจากพระองค์

ดังเรื่องราวที่หลวงพ่จะนำมาเล่าในครั้งนี่ เป็นประวัติ
การสร้างความดีของพระอริยเจ้าในกาลก่อน ที่ท่านได้เข้าถึง
บรมสุขคือพระนิพพาน สันกิเลสอาสวะ เพราะผลบุญที่ได้สั่งสม
ไว้อย่างดีแล้วกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันตเถระเจ้าองค์นี้
มีชื่อว่า **พระติมิรปปมิตเถระ** *เมื่อครั้งในอดีต ท่านได้เกิดในยุค
ของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า สิทธัตถะซึ่งในช่วงนั้นเป็น
ช่วงที่พระบรมศาสดาทรงประกาศพระสัทธิธรรมใหม่ๆ พระธรรม
คำสั่งสอนของพระพุทธองค์จึงยังไม่แผ่ขยาย ไปยังหมู่บ้านที่
ท่านอาศัยอยู่

เมื่อท่านเจริญวัยขึ้น ก็ได้แต่งงานมีเหย้ามีเรือน พอ
ครองเรือนไปได้ไม่นานนัก จึงได้รับรู้ถึงปัญหาต่างๆ ของฆราวาส
ตั้งแต่การทำมาหากิน ปัญหาครอบครัว มีชีวิตที่ไม่อิสระเหมือน

อานิสงส์บุชาด้วยดอกดีหมี่

๔๕

เดิม ความทุกข์จึงเข้ามาครอบงำจิตใจ ทำให้ท่านนึกคิดว่า
ที่เราเป็นทุกข์อยู่ในทุกวันนี้ เพราะการเป็นต้นเหตุ เราควร
เปลื้องตนออกจากทุกข์ ท่านเห็นโทษในกามทั้งหลาย จึงออกบวช
เป็นดาบส อาศัยอยู่ ณ ที่ใกล้แม่น้ำจันทภาค

มีอยู่วันหนึ่ง ท่านคิดว่าในที่ที่เราอาศัยอยู่นี้ยังไม่สงบสงัด
เราควรแสวงหาสถานที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติธรรม เมื่อคิดเช่นนั้น
จึงออกเดินทางมุ่งหน้าเข้าป่าหิมพานต์ โดยเดินเลาะไปตาม
ริมฝั่งแม่น้ำจันทภาค ซึ่งเป็นช่วงเวลาเหมาะสม ที่เวลานั้น
พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงประทับอยู่ในบริเวณที่ดาบสนั้นเดินผ่าน
พอดี

ขณะที่กำลังมุ่งหน้าเดินไปนั้น ก็มองเห็นฉัพพรรณรังสีที่
เปล่งออกมาจาก พระวรกายของพระผู้มีพระภาคเจ้า เกิดความ
อัศจรรย์ใจ จึงหยุดมองอยู่ครู่หนึ่ง เห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ประทับนั่งอย่างสงบ งามสง่าด้วยลักษณะมหาบุรุษ พิจารณาแล้ว
ก็คิดว่า สมณะนั่งดงามน่าเลื่อมใสยิ่งนัก ชะรอยพระองค์จักเป็น
พระพุทธเจ้าดังที่เขาเล่าขานกันมา นับเป็นบุญลาภของเราที่ได้
มาพบพระองค์ท่าน เราจึงควรเริ่มเอาบุญกับเนื่อนาบุญอันเลิศ
เช่นนี้

ครั้นคิดได้อย่างนี้แล้ว หันมองไปรอบตัว เห็นแต่ดอก-

อานิสงส์บูชาด้วยดอกดีหมี

๕๐

ดีหมีที่บานสะพรั่งเท่านั้น ที่ได้ชื่อว่า ดอกดีหมี ก็เพราะว่ามี ลีเขียวปนดำ คล้ายดีของหมี เวลาที่ดอกบานทั่วทั้งป่า จะทำป่า ให้ดูเหมือนด้ามืดไปหมด ดาบสนั่นเมื่อไม่เห็นดอกไม้อย่างอื่น ในบริเวณนั้น จึงนำดอกดีหมีมาโปรยบูชาพระพุทธองค์ แล้วประนมอัญชลี ทำประทักษิณ ถวายบังคมพระบาท พระบรมศาสดาแล้วมุ่งเข้าป่าหิมพานต์โดยไม่ได้อยู่ฟังธรรม แต่อย่างใด

ขณะที่จากไปได้ไม่นาน ก็ถูกลสัตว์ร้ายไล่ตาม ดาบสได้ เดินหนีไปตามริมเหวและพลัดตกลงไปในเหวนั่นเอง แต่ด้วย บุญที่ได้กระทำพุทธบูชาก่อนตาย ส่งผลให้ท่านไปบังเกิดใน สวรรค์ ได้เสวยสมบัติในเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ตลอดเวลา ที่เวียนว่าย ตายเกิด ๙๔ มหากัป ไม่เคยตกนรกเลย ในกัปที่ ๕๖ นับถอยหลังจากกัปนี้ไป ได้เกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง ๗ ครั้ง พระนามว่า มหารหะ ทรงสมบรูณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ

จนมาถึงสมัยพุทธกาล ไปบังเกิดในตระกูลแห่งหนึ่ง ครั้นเจริญวัยแล้วก็มีชื่อเสียงในพระศาสนา ได้ออกบวช บำเพ็ญเพียรอยู่ไม่นานนัก ก็บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์ สมบรูณ์ด้วยคุณวิเศษ ปฏิสัมภีทา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ ต่อมาท่านได้ระลึกถึงบุญกรรมของตน จึงเกิดโสมนัสเปล่ง

อานิสงส์บูชาด้วยดอกดีหมี

๕๑

วาจาออกมาว่า “อานิสงส์แห่งพุทธบูชานี้ ยิ่งใหญ่จริงหนอ เราได้บรรลุลोकียสมบัติและโลกุตตรสมบัติ ก็ด้วยอานุภาพบุญที่เกิดจากพุทธบูชา”

นี่ก็เป็นเรื่องราวของพระติมิรปุณณิยอรหันตเถระเจ้า ที่ท่านได้ประสบผลแห่งบุญ นับเป็นตัวอย่างที่จะทำให้เราเกิดกำลังใจในการบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะการบูชาพระองค์ไม่ว่าในสมัยใดก็ตาม ล้วนมีอานิสงส์ยิ่งใหญ่ และหลวงพ่อก็จะยกตัวอย่างขึ้นมาอีกหนึ่งตัวอย่าง เพื่อให้พวกเราได้ศึกษาไว้ เป็นประวัติการสร้างบารมีของพระอรหันต์อีกรูปหนึ่ง ที่ท่านออกบวชตั้งแต่เยาว์วัย คือมีอายุได้เพียง ๗ ขวบเท่านั้น ท่านมีชื่อว่า **พระคตัญญกเถระ**

*พระเถระรูปนี้เคยเกิดในยุคของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า ติสสะ ท่านได้บังเกิดในตระกูลที่เป็นสัมาธิภูมิจึงแม้ว่าท่านจะมีร่างกายที่เป็นเด็ก แต่ทว่าจิตใจของท่านกลับมีความเป็นผู้ใหญ่แล้ว มีศรัทธาเต็มเปี่ยม ด้วยอำนาจบุญเก่าที่เคยทำไว้ในอดีต ท่านได้ออกบวชตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ เป็นเพียงสามเณรน้อยได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระบรมศาสดาอย่าง

อานิสงส์บูชาด้วยดอกดีหมี

๕๒

สม่าเสมอ มีความเลื่อมใสในพระองค์ท่านอย่างไม่มีประมาณ
ท่านอยากจะทำบุญกับพระบรมศาสดา จึงคิดว่า

“ตัวเรานี้ก็เป็นเพียงสามเณรน้อย ไม่มีไทยธรรมดังเช่น
ญาติโยมทั้งหลาย แต่เราก็คงอยากจะได้บุญกับพระพุทธองค์
เราควรบูชาพระองค์ด้วยดอกไม้ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่เหลือวิสัย
เมื่อคิดได้เช่นนี้จึงไปหาดอกกรรณิการ์ หามาได้เพียง ๗ ดอก
เท่านั้น ก็ก้มลงกราบถวายบังคมพระบาทของพระบรมศาสดา
แล้วโยนดอกไม้กรรณิการ์ ๗ ดอก ขึ้นไปในอากาศเป็นพุทธบูชา
ด้วยความเลื่อมใส ขณะที่พระองค์เสด็จผ่านมา สามเณรน้อยก็
กระทำอัญชลีบูชา

การกระทำของสามเณรน้อยในวันนั้น นำความปีติมาให้
จนกระทั่งละจากโลกในขณะที่ยังเยาว์วัยอยู่ และผลบุญนั้น
ส่งผลให้ไปบังเกิดในสุคติภูมิ เสวยสมบัติทิพย์ที่ละเอียดประณีต
ครั้งเมื่อกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก ก็มีสมบัติอันเลิศ ไม่เคย
ตกนรกเลย ในกัปที่ ๙๒ แต่กัปนี้ ในกัปที่ ๘ นับแต่กัปนี้ไป
ได้บังเกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๓ ครั้ง มีพระนามว่า อัคคิสิชะ
ทรงสมบุรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ มีพละมาก ในสมัยพุทธกาล
ท่านได้มาบังเกิดในตระกูลเศรษฐี เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้วจึง
ออกบวชเพื่อแสวงหาทางหลุดพ้นจากทุกข์ ท่านใช้เวลาไม่นาน
ก็ได้เป็นพระอรหันต์ สมบุรณ์ด้วยคุณวิเศษทั้งหลาย

อานิสงส์บูชาด้วยดอกดีหมี่

๕๓

จะเห็นได้ว่า จากเรื่องราวทั้ง ๒ เรื่องที่หลวงพ่อนำมาเล่าในครั้งนี้ เป็นผลแห่งบุญที่ได้บูชาด้วยดอกไม้ เพียงแต่เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคนละพระองค์เท่านั้น แต่มีผลเฉกเช่นกัน ก็คือส่งผลให้มีความสุขความสำเร็จในชีวิตทุกภพทุกชาติ จนกระทั่งชาติสุดท้าย ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ทุกท่านอาจจะคิดว่า เพราะท่านได้ทำการบูชาในสมัยที่พระพุทธองค์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ จึงได้บุญเช่นนั้น จึงอยากให้ทำความเข้าใจ และได้รับทราบกันต่อไปว่า ถึงแม้พระพุทธองค์จะดับขันธปรินิพพานไปแล้วก็ตาม หากมีความเลื่อมใสหนักแน่น ไม่คลอนแคลน เสมอเหมือนพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่แล้วละก็ อานิสงส์ย่อมเสมอกัน เมื่อทราบอย่างนี้แล้ว ก็ให้ทุกท่านหมั่นบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้งอามิสบูชาและปฏิบัติบูชากันทุกๆ วันเถิด

